

**Elşən
Mirişli**

Gəncə şəhəri,
tarixçi

XVI əsrə üç Azərbaycan İmperatorluğundan (Exanlılar (1256-1388), Qaraqoyunlular (1375-1469) və Ağqoyunlular (1378-1508)) sonra Azərbaycan Türkleri Qızılbaş Dövlətini (1501-1736) yaratdılar. Onun əsasını I İsmayıllı (1501-1524) qoymışdır. Əsas etibarı ilə yeddi tayfaya axalanan (şamlı, rümlü, ustachi, təkəlü, əfşar, qacar və zülqədər) və Azərbaycan Türklerinin çox hissəsini öz tərəfinə çəkən Şah İsmayıllı bütün Azərbaycan ərazisini birləşdirdi. Bu tayflardan o, etibarlı ordu yaradı. Qızılbaş dövlətinin tərkibi həm bütün Azərbaycan, həm Cuxursəd bəylərbəyliyi, həm də şərqi Gürcüstan və İran ərazisi daxil idi.

Şirvan öz müstəqilliyi uğrunda mübarizə aparır. İsmayıllıın davamçısı I Təhmasib (1524-1576-cı illər) Azərbaycanın parçalanmış feodal torpaqlarını birləşdirməyi sona çatdırıldı.

Zaqafqaziyanın Qızılbaş Dövlətinin tərkibində olan bütün vilayətləri bəylərbəyliyinə bölündürdü. Gəncə de belə xüsusi bəylərbəylik idi. I Təhmasib sultan Şahverdini Gəncə bəylərbəyi təyin etmişdi. O, Qacar tayfasından olan Ziyadəoğlu süləlesinin əsasını qoymışdır. Bu sülale Qarabağ və Gəncə bəylərbəyi sülaləsi idi. Şahverdiye Qarabağ və Gəncədən başqa həm də Şəmsədil və Qazax və Borçalı tabe idi. Gəncə ilə bərabər onların da hərbi qüvvələri var idi. Gəncəli Şahverdi hörmətli bəylərbəyi idi, onun Qızılbaş Dövlətində böyük siyasi rolü vardı. Şahverdi dəfələrlə qızılbaşlar (Səfəvilər) dəstələrinə başçılıq edib Gürcüstan Luarsab və Sümən çarlarına qarşı hücumu keçmişdir. Bu çarlar Tiflisi qızılbaşlardan təmizləmək niyyətində idilər. Gürcü çarlarının bu məqsədi uğursuzluğa uğradı. Luarsab öldürdü. Sümən isə satqın əli ilə əsir düşdü. Qızılbaş ordusu isə sultan Şahverdinin rəhbərliyi altında 1569-cu ilə kimi Tiflisdə qaldılar.

Gəncə bəylərbəyləri Qızılbaş Dövlətinin bütün şahlarının həmişə sadıq nökərləri olmuşdur. Onlar dövlət xəzinəsinə vergilerin yiğilmasına güclü nəzarət edirdilər.

Qızılbaş Dövləti dövründə Azərbaycanın təsərrüfatı təd-

ricən bərpa olundu. Kənd təsərrüfatı və heyvandarlıq, sənət və ticarət inkişaf etməyə başlamışdı. XV əsrde Ağqoyunlu sultani Uzun Həsənin (1453-1478) dövründə başlanmış olan ticarət və diplomatik münasibətlər XVI əsrde Qızılbaş Dövləti dövründə daha da inkişaf etdi. Arxangelskdən keçən şimal yolunun, Volqa-Xəzər yolunun açılması Qızılbaş Dövlətinin Qərbi Avropa ölkələri ilə alış-

Azərbaycanın ticarət mərkəzləri Qafqazda o dövrdə İrvan, Naxçıvan, Şamaxı, Dərbənd və Bakı idi. Şübhəsiz, Şamaxı-Tiflis tranzit ticarət yolu nun keçdiyi Gəncə və Ərəş də bu ticarətin feal iştirakçısı idilər. Sonrakı məlumatlara görə beynəlxalq bazara Gəncə iki növ ipək verirdi: ardəssin və ardən ipəkləri.

XVI əsr mənbələrində göstərildiyi kimi, Gəncə əhalisi çox olan böyük ticarət şəhəri idi. Qızılbaş şahı Məhəmməd Xudabəndənin osmanlılara

ğı altında Osmanlı İmperatorluq ordusu daxil olur.

"Şərafnamə"nin müəllifi Şərəf-əd-din Bidli bu yürüşü geniş təsvir edir. Bu güclü qoşun evvel Gürcüstana daxil olur. Bəzi gürçü feodallar Mustafa paşa tabe olundularını bildirib islamı qəbul elədilər, buna cavab olaraq irsi torpaqları onlara "iqta" şeklinde paylandı. İmamqulu xan və Məhəmməd Toxmaq

Zaqafqaziya həm qərbsərəq ticarətində iştirak edirdi, həm də əsas şərq əmtəəsinin-xammal ipəyin istehsalatçısı idi. Avropalılarda ən çox məraq oyadan Azərbaycan (Şirvan) ipəyi idi. Hələ XV əsrə İtaliya tacirləri

Xəzər dənizində gəmi düzəldirdilər, burada özlərinin faktoriyalarını (ticarət mərkəzi) açmışdalar. Onlar Azərbaycanla Avropa arasında ticarət əlaqələrində vasitəçilik edirdilər. İpək-xammal Azərbaycandan Kəşana, Dəməşqə, Bursaya; həm də qərb ölkələrinə daşındırkı, burada da ipəkdən bahalı parçalar hazırlayırlar, Venesiyyaya "əla barxat" toxumaq üçün göndərirdilər

Gəncə Qızılbaş və Osmanlı İmperatorluğu dövründə

Verişinə xeyli kömək elədi. Həmçinin Rusiya və Hindistandakı Moğol-Teymur İmperatorluğu (1526-1858) ilə əlaqələr genişləndi. Çoxlu gəlir gətirən tranzit ticarət də Moskva ilə Qızılbaş Dövlətinin bütün ərazisine yönəldildi.

Zaqafqaziya həm qərbsərəq ticarətində iştirak edirdi, həm də əsas şərq əmtəəsinin-xammal ipəyin istehsalatçısı

qarşı yürüşünün iştirakçısı Urx bəy Gəncə haqqında məlumat verərək deyir ki, Şirvandən bir qədər qərbdə Gəncə vilayəti yerləşir. Bu bəylərbəyliyinə 7 və ya 8 şəhər daxildir. Gəncə özü isə 225 min nəfər əhalisi olan bir şəhərdir. Şəhər dağlıq ərazidə yerləşir, əhalisi də çox döyüşkəndir. Gəncədə qiymətli tikintilər vardır.

xanla birlikdə osmanlı döyüşçülərinin yolu kəsildilər və Cıldır yaxınlığında savaşda məğlubiyətə ugradılar. İrəliliyib qızılbaşların Tiflis qalasını tutan Mustafa paşa Şirvana getdi. İmamqulu xan ona yetişib Əmir xanla və Təbriz valisinin qoşunu ilə birlikdə yenə osmanlı or-

QƏDİM GƏNCƏ: ZƏNGİN TARİX YAŞAMIS VƏ YAŞAYAN ŞEHƏR

Gəncə Osmanlı İmperatorluğu Şəhərlərindən biri kimi

Təsərrüfat və mədəni cəhətdən möhkəmlənən Azərbaycan Osmanlı Sultanlarının da nəzərini cəlb edirdi. Qızılbaş Dövləti şahı Məhəmməd Xudabəndənin (1578-1588) zəifliyindən istifadə edən III Sultan Murad (1574-1595) bütün Qafqaz ərazisini dövlətinin tərkibinə daxil etmək niyyətində idi. Gəncə de Azərbaycanın digər şəhərləri kimi Osmanlı İmperatorluq ordusunun hücumuna məruz qaldı. Gəncə bəylərbəyi o vaxt İmamqulu xan idi. 1578-ci ildə Zaqafqaziya Mustafa Paşanın başçılı-

dusunun yolu kəsdi. Müttəfiqlər qaranlıqdan istifadə edib osmanlı ordusuna zərbə endirmək isteyirdilər. Qızılbaşlar hücumu keçib osmanlı ordusuna zərbə endirdilər və çoxlu qənimətlə geri qayıtdılar. Bunu bilən Mustafa paşa Bəhram paşa və Osman paşa təcili qızılbaşlara qarşı hücumu keçməyi əmr etdi. İmamqulu xanın və Əmir xanın qoşunları darmadağın edildi. Mustafa paşa Şirvana yolu davam etdi.

Tutduğu şəhərlərdə qoşun dəstələri ilə öz adamlarını qoypub Gürcüstanın Ərzuruma getmək istəyən Mustafa paşanın yolu gürçü çarı Sümənonun ordusu kəsdi (Sümənon şah Məhəmməd Xudabəndə Ələmet qalasından həbsdən azad eləmişdi) Sümənonun köməyinə Azərbaycan ordusu da gəldi. Gəncə müttəfiqlərin ordularının toplanış məntəqəsi idi.

Buraya Qəzvindən vəlīhəd şahzadə Həmzə Mirzə vəziri Mirzə Salmanla və başqa əmirlər də gəlmüşdilər. 30000 atlısı və çoxlu piyadası olan birləşmiş Qızılbaş qoşunu osmanlılara həllədici zərbə vurmağa və onları Qafqazdan qovmağa hazır idilər, lakin Osman paşa ilə sərdar Mustafa paşanın köməyinə nərildəyən şir kimi Adil Giray xan onunla birlikdə Krim-tatar 45000 atlısı ilə Dərbənddən keçən Krim tatar xanının oğlu Şirvana gəldilər...

paşanın köməyinə nərildəyən şir kimi Adil Giray xan onunla birlikdə Krim-tatar 45000 atlısı ilə Dərbənddən keçən Krim tatar xanının oğlu Şirvana gəldilər və qızılbaş birləşmiş müttəfiqlərinin qoşunu darmadağın edildi. Həmin vaxt Mustafa paşanın əvəzine Sinan paşa, sonralar isə Fərhad paşa təyin olunur. Axırincının dövründə, 1584-cü ildə Osmanlılar Qarabağ bəylərbəyliyini tutdular. Gəncəni etrafı da soyğunçular tərəfindən talandı.

1585-ci ildə osmanlılar Təbrizi tutdular. Xudabəndə şəhər yerləşdiyi bu şəhər çox zəif müqavimət göstərmişdi. Sinan və Fərhad paşanın başçılığı altında 200 minlik qoşun şəhərə yaxınlaşmışdı. Şəhər məhəllələrini müdafiə etmək ümidi olmayan Xudabəndə və qızılbaş ordusunun baş komandanı olan oğlu Həmzə Mirzə qərara aldılar ki, bütün əhalini var-dövləti ilə birlikdə etrafə, təhlükəsiz yerlərə aparsınlar. Bele də etdilər. Xudabəndə şah öz ailəsi ilə və saray əyanları ilə, az saylı qoşunun müşayiəti ilə Qarabağ'a getdi ki, əməlli ordu yüksən, geri qayıdış Təbrizi azad eləsin.

Ailesi sarıdan arxayın olmaq üçün Həmzə Mirzə iki az yaşılı oğlunu Gəncə yaxınlığında İslimxan Şamlının və Əliqulu xanın himayəsinə qoyma. Gəncə bəylərbəyi İmamqulu xan güclü qoşunla şəhərin yaxınlığında şahın düşərgəsinə gəldi. Şahzadə qoşunun güclü olmasına baxmayaraq Təbrizi tutmuş Osmanlı Türklerinə qarşı hər hansı bir hərəkəti eytiyatsızlıq saydı. Şah da qoşunla bərabər Qəzvunə qayıdı.

(davamı gələn sayımızda)